

NJIJ LULE TË PRER

Pënxonja se ish më motë
për të gëzonja me tij,
të ngisnja bubuqet tënde
e tit fjisqënja për mua.

Thonja: menatë je edhe ati.

Të ruanja
e humbësja
e ti më prisnje
kot.

Kisha besë: menatë është edhe ati.

“Nëng është pres”, thonja,
“një lule
nëng vdes”.

Mber, kur pra pënxova të vinja
ishe tas një lule e vogël e prer,
nani i thatë,
me kurorin poshtë
nëng mirrnje më frymë.

AD UN FIORE RECISO

Pensavo ci fosse più tempo
per potere godere di te,
carezzare i tuoi petali
e parlarti di me.

Dicevo: domani sarai ancora lì.

Ti guardavo
e scomparivo
e tu mi aspettavi
inutilmente.

M'illudevo: domani sarà ancora lì.

“Non c'è fretta”, dicevo,
“un fiore
non muore”.

Invece, quando avevo finalmente deciso
eri già un piccolo fiore reciso,
ormai appassito,
con la corolla giù
non respiravi più.